

Mange længes og fulke, kan jeg naturligtvis ikke i fjerneste Maade tænke paa at ville modsette mig den. Indeholder den end langtfra Alt, hvad jeg kunde ønske, mindes jeg dog det gamle Ord, at Krummer ogsaa ere Brød, og jeg tager derfor Loven, som den er, haabende og stolende paa, at hvad der endnu ikke findes i den, vil Tiden bringe med sig.

Formanden: Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rosenørn: Jeg skal blive mit Bøste tro og kun gjøre en ganske kort Bemærkning. Det forekommer mig, at min ærede Ven fra Veile (Carlsen) læste Grundlovens § 75 urigtigt. Han læste, som om der stod: „Folketkirkens Forhold ordnes ved Lov;“ men der staaer: „Folketkirkens Forsatning ordnes ved Lov.“ Jeg har nu ikke sagt, at Rigsdagen ikke var berettiget til at gjøre dette Skridt, men jeg har sagt, at jeg anseer det for urigtigt, at Rigsdagen giver Love om kirkelige Forhold, førend Kirken har faaet en Forsatning. Hvad angaaer det store Spørgsmaal, om Kirken bør have en Forsatning eller ikke, da er dette jo tilstrækkeligt debatteret saavel i Thinget som udenfor Thinget; men jeg kan ikke modstaae min Lyst til, med den ærede Formands Tilladelse, at citere en eneste Udtalelse om dette Forhold, der fremkom paa Rigsdagens anden Session, da der var Spørgsmaal om at bevilge en Sum til at forberede en Kirkeforsatning. Der udtalte N. F. S. Grundtvig, efterat have sagt, at Grundloven vil gjøre alle Kirkesamfundene frie, at dertil behøves en Naadspørelse saa almindelig som mulig, og saa siger han: „Og da dertil kommer, at der skal gives en Lov om Kirkens Forsatning, hvad jeg finder at være et uheldigt Bøste, men da det nu engang er givet, skal det ogsaa indføres, saa seer jeg ikke mindste Grund til, at Rigsdagen skalde nægte vedkommende Minister en passende Sum til at forberede et saadant Lovforslag.“ Jeg sætter Pris paa at kunne citere navnlig denne høitagtede Autoritet i en Sag som denne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skylder først det høie Thing ganske kort at erklære mig enig med Udvalget og med hvad den ærede Ordfører for samme har ytret om de forskjellige Endringsforslag, navnlig ogsaa i Henseende til det tilbagetagne, hvilket ganske rigtigt, som af den ærede Ordfører bemærket, er fremkommet ifølge en Misforstaaelse efter en flygtig Samtale om dette Punkt med Udvalget, idet jeg for mit Vedkommende fastholdt og forstod, at det var vor fælles Mening, at det skulde udtales her i Thinget, at det var min Opfattelse, at Familiefædre ikke tabte deres Egenkab eller her tilsigtede Berettigelse, selv om Konen var død, Børnene borte osv., saalænge de ikke ganske gjorde sig til et Led i en anden Familiekreds, men at derimod ikke ganske det Samme gjaldt om Enker, og at just derfor, naar Misforstaaelse skulde forebygges, maatte jeg ikke kunne gaae ind paa, at Ordet „andre“ skulde gaae bort, men maatte fastholde det. Forøvrigt er det mig navnlig magtpaaliggende, at Endringsforslaget Nr. 4 vedtages, saa at Ordet „anden“ gaaer ud, da det har viist sig, at der er to Maader at forklare dette Udtryk og dermed Stedet paa, — hvilket aabenbart vilde være uheldigt, — og af hvilke den ene vilde være stridende mod min Opfattelse af Sagen selv.

Derester skal jeg saa bede om Tilladelse til, skjøndt det er lidt silde, dog at imøbegaae nogle af de Bemærkninger, der idag ere gjorte med Hensyn til det foreliggende Lovforslag i det Hele. Og maaskee jeg derved allerførst maatte tage Hensyn til, hvad det meget ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) har bemærket om, at Præstestaben skulde være en Levning af Catholicismen, der vel altsaa væsentligt var begyndt at affaares ved Reformationen, og som skulde grunde sig paa en Forestilling, som ogsaa fandtes hos Hedningerne og, hvis jeg ikke tager fejl af hans Ytringer, hos Tøderne, som om Præsterne vare en egen Stand, der stod Gud nærmere end alle Andre, hvorfor han da ogsaa haabede, at dette Præstevæsen vilde komme bort og ret snart komme bort fra den protestantiske